

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

της 3ης Οκτωβρίου 2012*

«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Αίτηση προσβάσεως στις εκθέσεις των παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κροατία από την 1η ως την 31η Αυγούστου 1995 — Άρνηση προσβάσεως — Κίνδυνος προσβολής της προστασίας των διεθνών σχέσεων — Προηγούμενη γνωστοποίηση»

Στην υπόθεση T-465/09,

Ivan Jurašinić, κάτοικος Angers (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον M. Jarry και την N. Amara-Lebret, δικηγόρους,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τις C. Fekete και K. Zieleškievicz, στη συνέχεια, από τη C. Fekete και τον J. Herrmann,

καθού,

με αντικείμενο, κυρίως, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2009 με την οποία χορηγείται πρόσβαση σε ορισμένες από τις εκθέσεις που συνέταξαν οι παρατηρητές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ήταν παρόντες στην Κροατία, στην περιοχή του Κνίν, μεταξύ της 1ης και της 31ης Αυγούστου 1995,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους N.J. Forwood, πρόεδρο, F. Dehousse, M. Prek, J. Schwarcz (εισηγητή) και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Απριλίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Με επιστολή του της 4ης Μαΐου 2009, ο προσφεύγων, I. Jurašinić, ζήτησε, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), από τον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρόσβαση στις εκθέσεις των παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που ήταν παρόντες στην Κροατία, στην περιοχή του Knin, μεταξύ της 1ης και της 31ης Αυγούστου 1995 (στο εξής: εκθέσεις) καθώς και στα έγγραφα που έχουν καταχωρισθεί ως «ECMM RC Knin Log reports».
- 2 Με επιστολή της 27ης Μαΐου 2009 ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι, λόγω του πολύ μεγάλου αριθμού των εγγράφων που αφορούσε δυνητικά η αίτησή του και της ιδιαίτερας ευαίσθητης φύσεώς τους, έπρεπε να παραταθεί η προθεσμία επεξεργασίας της αιτήσεως προσβάσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.
- 3 Με απόφαση της 17ης Ιουνίου 2009 ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου απέρριψε την αίτηση προσβάσεως του προσφεύγοντος, αντιτάσσοντάς του την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, επικαλούμενος, αφενός, ότι η φύση των οικείων εγγράφων ήταν τέτοια ώστε, σε περίπτωση γνωστοποίησής τους, υπήρχε το ενδεχόμενο δημιουργίας νέων προβλημάτων στις σχέσεις της Ένωσης με τα διάφορα αντιμαχόμενα μέρη στις συγκρούσεις στην πρώην Γιουγκοσλαβία καθώς και με άλλα ενδιαφερόμενα κράτη και, αφετέρου, ότι τα έγγραφα αυτά αποτελούσαν τμήμα των αρχείων τα οποία η Ένωση είχε θέσει στη διάθεση τόσο της εισαγγελίας όσο και της υπερασπίσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας που είχε κινηθεί κατά του A. Gotovina ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία, το οποίο συστάθηκε από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: ΔΠΔΠΓ).
- 4 Με επιστολή της 27ης Ιουνίου 2009 ο προσφεύγων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση).
- 5 Με επιστολή της 2ας Ιουλίου 2009 ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι η επεξεργασία της επιβεβαιωτικής αιτήσεως θα γινόταν πριν την 1η Οκτωβρίου 2009, προθεσμία την οποία αμφισβήτησε ο προσφεύγων.
- 6 Με απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2009 το Συμβούλιο επέτρεψε μερική πρόσβαση σε οκτώ εκθέσεις και απέρριψε την αίτηση προσβάσεως κατά τα λοιπά (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 7 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, πρώτον, το Συμβούλιο υπενθύμισε το αντικείμενο και την έκταση της αιτήσεως προσβάσεως του προσφεύγοντος, καθώς και τον σκοπό της αποστολής επιτηρήσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: ECMM) κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων στην πρώην Γιουγκοσλαβία και τις συνθήκες υπό τις οποίες εκπλήρωσε τα καθήκοντά της. Δεύτερον, επισήμανε ότι δεν κατέστη δυνατόν να εντοπιστεί στην κατοχή του οποιοδήποτε έγγραφο που να έχει καταχωρισθεί ως «ECMM RC Knin Log reports». Τρίτον, το Συμβούλιο εκτίμησε ότι η δημοσιοποίηση των εκθέσεων θα έβλαπτε τα συμφέροντα της Ένωσης, θέτοντας σε κίνδυνο τόσο τις διεθνείς της σχέσεις όσο και εκείνες των κρατών μελών της με εκείνη την περιοχή της Ευρώπης, καθώς και τη δημόσια ασφάλεια, ιδίως την ασφάλεια και τη σωματική ακεραιότητα των παρατηρητών, των μαρτύρων και των άλλων πηγών πληροφοριών, των οποίων η ταυτότητα και οι εκτιμήσεις θα αποκαλύπτονταν με τη γνωστοποίηση των εκθέσεων. Τέταρτον, το Συμβούλιο εκτίμησε ότι οι εκθέσεις διατηρούσαν σε υψηλό βαθμό τον ευαίσθητο χαρακτήρα τους, παρά την πάροδο δεκατεσσάρων ετών από τα γεγονότα τα οποία καταγράφονται σε αυτές. Πέμπτον, το Συμβούλιο έκρινε ότι δεν συνέτρεχε το ιδιαίτερο έννομο συμφέρον, που επικαλέστηκε ο προσφεύγων με την

επιβεβαιωτική του αίτηση, για τη διαπίστωση της ιστορικής αλήθειας με την κίνηση δικαστικών διαδικασιών κατά των εγκληματιών πολέμου με σκοπό την ικανοποίηση των θυμάτων τους. Έκτον, ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι είχε χορηγήσει στο ΔΠΔπΓ πρόσβαση στις εκθέσεις, στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά του A. Gotovina, βάσει της αρχής της διεθνούς συνεργασίας με διεθνές δικαστήριο, το οποίο έχει συσταθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Έβδομον, αποφάσισε να μην επικαλεστεί το επιχείρημα σχετικά με την ομαλή διεξαγωγή εν εξελίξει ποινικών δικών. Εν κατακλείδι, το Συμβούλιο επέτρεψε μερική πρόσβαση σε οκτώ εκθέσεις και απέρριψε το αίτημα κοινοποίησης οποιασδήποτε άλλης εκθέσεως, στηριζόμενο στις εξαιρέσεις που αφορούν την προστασία της δημόσιας ασφάλειας και των διεθνών σχέσεων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 8 Ως παράρτημα της προσβαλλομένης απόφασης, το Συμβούλιο παρέθεσε κατάλογο των 205 εκθέσεων που συνέταξε η ECMM μεταξύ της 1ης και της 31ης Αυγούστου 1995, τις οποίες αφορούσε η αίτηση προσβάσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Νοεμβρίου 2009, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 10 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσόν 2 000 ευρώ εκτός φόρων, ήτοι ποσό 2 392 ευρώ περιλαμβανομένων των φόρων, ως δικαστικά έξοδα εντόκως με το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από την ημερομηνία πρωτοκολλήσεως του δικογράφου της προσφυγής.
- 11 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
  - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Ιανουαρίου 2010 ο προσφεύγων ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει, ως μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, να προσκομισθούν, αφενός, οι αποφάσεις του Συμβουλίου ή του αρμόδιου οργάνου της Ένωσης σχετικά με τη διαβίβαση στο ΔΠΔπΓ των εγγράφων των οποίων το δικαστήριο αυτό είχε ζητήσει την κοινοποίηση στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά του A. Gotovina και, αφετέρου, οι συνοδευτικές επιστολές του Συμβουλίου ή του αρμόδιου οργάνου της Ένωσης σχετικά με την αποστολή των εν λόγω εγγράφων.
- 13 Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 19 Απριλίου 2010.
- 14 Στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από το Συμβούλιο να του γνωστοποιήσει ποιες από τις 205 εκθέσεις που αναγράφονταν στο παράρτημα της προσβαλλομένης απόφασης είχαν ανακοινωθεί στην υπεράσπιση του A. Gotovina, στο πλαίσιο της διαδικασίας που έχει κινηθεί εναντίον του ενώπιον του ΔΠΔπΓ.

- 15 Με επιστολές της 28ης Οκτωβρίου, της 28ης Νοεμβρίου και της 19ης Δεκεμβρίου 2011 το Συμβούλιο ζήτησε να παραταθεί η προθεσμία απαντήσεως στο ερώτημα του Γενικού Δικαστηρίου ως τις 6 Ιανουαρίου και στη συνέχεια ως τις 16 Ιανουαρίου 2012. Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τα αιτήματα αυτά του Συμβουλίου, το οποίο απάντησε στο εν λόγω ερώτημα στις 16 Φεβρουαρίου 2012.
- 16 Με επιστολή της 2ας Δεκεμβρίου 2011, ο προσφεύγων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του ως προς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου να παρατείνει ως τις 6 Ιανουαρίου 2012 την προθεσμία που χορηγήθηκε στο Συμβούλιο για να απαντήσει στο προαναφερθέν ερώτημα και προσκόμισε απόφαση του πρώτου πρωτοβάθμιου τμήματος του ΔΠΔπΓ της 14ης Απριλίου 2011, Le Procureur κατά Ante Gotovina, Ivan Čermak και Mladen Markač. Ζήτησε, επίσης, τον αποκλεισμό από τη διαδικασία των εκπροσώπων του Συμβουλίου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Εφόσον η επιστολή αυτή περιελήφθηκε στη δικογραφία, το Συμβούλιο υπέβαλε τις παρατηρήσεις του στις 13 Ιανουαρίου 2012.
- 17 Μολονότι είχε ορισθεί για τις 16 Νοεμβρίου 2011, η επ' ακροατηρίου συζήτηση αναβλήθηκε τρεις φορές κατόπιν αιτήματος του Συμβουλίου, για τις 18 Δεκεμβρίου 2011, τις 18 Ιανουαρίου και στη συνέχεια για τις 21 Μαρτίου 2012, καθώς και μία φορά κατόπιν αιτήματος του προσφεύγοντος για τις 25 Απριλίου 2012.

Σκεπτικό

Επί του βασίμου του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 18 Ο προσφεύγων βάλλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως προβάλλοντας τρεις λόγους ακυρώσεως τους οποίους αντλεί, πρώτον, από την ανυπαρξία προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, δεύτερον, από την ανυπαρξία προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού και, τρίτον, από την ύπαρξη προγενέστερης γνωστοποίησης.
- 19 Επιβάλλεται, εκ προοιμίου, η διαπίστωση ότι το Συμβούλιο, για να αρνηθεί την κοινοποίηση στον προσφεύγοντα του συνόλου των 205 εκθέσεων στις οποίες επιθυμούσε αυτός να αποκτήσει πρόσβαση, επικαλέστηκε σωρευτικά με την προσβαλλόμενη απόφαση τόσο την εξαίρεση σχετικά την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις όσο και την εξαίρεση σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια.
- 20 Συνεπώς, για να είναι νόμιμη η προσβαλλόμενη απόφαση, αρκεί το Συμβούλιο να έχει βασίμως επικαλεστεί τη μία από τις δύο εξαιρέσεις.
- 21 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται να εξεταστεί, κατ' αρχάς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την ανυπαρξία προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την ανυπαρξία προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001

– Προκαταρκτικές εκτιμήσεις

- 22 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 1049/2001 σκοπό έχει, όπως επισημαίνεται με την αιτιολογική του σκέψη 4 και με το άρθρο του 1, να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, C-39/05 P και C-52/05 P, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. I-4723, σκέψη 33).
- 23 Ωστόσο, το δικαίωμα αυτό υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς στηριζόμενους σε λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007, C-266/05 P, Sison κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-1233, σκέψη 62).
- 24 Ειδικότερα, και σε συμφωνία προς την αιτιολογική του σκέψη 11, ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει, στο άρθρο του 4, ότι τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε ένα από τα συμφέροντα που προστατεύει το άρθρο αυτό (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-8533, σκέψη 71).
- 25 Ακολούθως, στην περίπτωση που ζητείται από θεσμικό όργανο η γνωστοποίηση εγγράφου, αυτό οφείλει να εκτιμά, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αν το έγγραφο αυτό εμπίπτει στις απαριθμούμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 35). Λαμβανομένων υπόψη των σκοπών που επιδιώκει ο κανονισμός αυτός, οι εν λόγω εξαιρέσεις πρέπει να τυγχάνουν συσταλτικής ερμηνείας και εφαρμογής (απόφαση Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 36).
- 26 Το Δικαστήριο έχει, εντούτοις, δεχθεί ότι, λόγω της ιδιαίτερης ευαισθησίας και σημασίας των συμφερόντων που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με την υποχρέωση που το θεσμικό όργανο υπέχει κατά την εν λόγω διάταξη να αρνείται την πρόσβαση, όταν η γνωστοποίηση ενός εγγράφου στο κοινό μπορεί να θίξει τα συμφέροντα αυτά, η απόφαση που πρέπει να λάβει το θεσμικό όργανο είναι πολύπλοκη και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς και ιδιαίτερη προσοχή. Επομένως, για την έκδοση τέτοιας αποφάσεως, απαιτείται διακριτική ευχέρεια (απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 35).
- 27 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι τα κριτήρια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001 είναι πολύ γενικά, καθώς, όπως προκύπτει από το γράμμα της διατάξεως αυτής, πρέπει να εκδίδεται αρνητική απόφαση στην περίπτωση που η γνωστοποίηση του οικείου εγγράφου «θα έθιγε» την προστασία του «δημοσίου συμφέροντος», μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις «διεθνείς σχέσεις» (απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 36).
- 28 Κατά συνέπεια, ο έλεγχος νομιμότητας που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο επί αποφάσεως των θεσμικών οργάνων με την οποία απορρίπτεται αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα βάσει μιας από τις σχετικές με το δημόσιο συμφέρον εξαιρέσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων περί της διαδικασίας και της αιτιολογίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 34).

– Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 29 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις δεν αφορά τις εκθέσεις, δεδομένου ότι αυτές έχουν ουδέτερο χαρακτήρα, ο οποίος δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από τις αξιολογήσεις και εκτιμήσεις που περιέχουν. Εξάλλου, η κοινοποίηση των εκθέσεων δεκατέσσερα έτη μετά από τα γεγονότα που εκτίθενται σε αυτές μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση της ιστορικής αλήθειας και τη θεμελίωση του δικαιώματος των θυμάτων για ικανοποίηση των βλαβών που έχουν υποστεί. Δεύτερον, λαμβανομένων υπόψη των δεκατεσσάρων ετών που έχουν παρέλθει από την κατάρτισή τους, η κοινοποίηση των εκθέσεων δεν μπορεί να θίξει το δημόσιο αυτό συμφέρον, ενώ θα διασφάλιζε τη δυνατότητα διώξεως πιθανών εγκλημάτων πολέμου. Τρίτον, ο προσφεύγων εκτιμά ότι οι εκθέσεις δεν αποτελούν ευαίσθητα έγγραφα, εφόσον δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο σχετικής διαβαθμίσεως κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 του κανονισμού 1049/2001.
- 30 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.
- 31 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά πρώτο λόγο, το Συμβούλιο υπογράμμισε τους σκοπούς για τους οποίους είχε διεξαχθεί η αποστολή της ECMM και τις συνθήκες υπό τις οποίες εκπληρώθηκε. Έτσι, στο σημείο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αναφέρεται ότι «πρωταρχικός σκοπός της [ECMM] ήταν να συμβάλει στην παρακολούθηση της εξελίξεως της καταστάσεως από πλευράς πολιτικής και ασφάλειας στα δυτικά Βαλκάνια, να συμβάλει στην επιτήρηση των συνόρων και στην παρακολούθηση των ζητημάτων των σχέσεων μεταξύ εθνοτήτων και της επιστροφής των προσφύγων». Το Συμβούλιο διευκρίνισε, συναφώς, ότι μεταξύ των εκθέσεων περιλαμβάνονταν ημερήσιες εκθέσεις, ειδικές εκθέσεις, εκθέσεις σχετικά με την επικαιρότητα και εβδομαδιαίες επισκοπήσεις τις οποίες είχαν συντάξει οι παρατηρητές της ECMM στην περιοχή του Κνίν μεταξύ της 1ης και της 31ης Αυγούστου 1995.
- 32 Στο ίδιο σημείο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο διευκρίνισε επίσης τη φύση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στις διάφορες αυτές εκθέσεις, οι οποίες αφορούν μεταξύ άλλων «την παρακολούθηση και ανάλυση των μετακινήσεων και της δράσεως των στρατιωτικών και αστυνομικών δυνάμεων, περιλαμβανομένων των βομβαρδισμών, των παραβιάσεων της καταπαύσεως του πυρός, τις ανταλλαγές πυροβολισμών [και] άλλα θέματα στρατιωτικής φύσεως, [μεταξύ των οποίων] συζητήσεις των παρατηρητών με τους αξιωματικούς-συνδέσμους, καθώς και πληροφορίες που παρείχαν οι πηγές». Κατά το Συμβούλιο, οι εκθέσεις περιελάμβαναν επίσης «παρατηρήσεις σχετικά με την ελευθερία και τους περιορισμούς της μετακίνησης, [την] παρακολούθηση των πολιτικών εξελίξεων, [μεταξύ των οποίων] δηλώσεις αξιωματούχων που επισκέπτονταν [την] περιοχή [του Κνίν], δημοτικών υπαλλήλων, συνομιλίες με [μέλη] των ενόπλων και αστυνομικών δυνάμεων, καθώς και της κοινωνίας των πολιτών, παρακολούθηση σε ό,τι αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, [δηλαδή] πληροφορίες σχετικά με] αυθαίρετες ενέργειες εις βάρος του αμάχου πληθυσμού και των περιουσιών του, αναγκαστικές εκκενώσεις, κινήσεις [και] μεταφορά προσφύγων, παρακολούθηση της κατασκευής και κατεδαφίσεως πολιτικών υποδομών και των συνεπειών των βομβαρδισμών».
- 33 Όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες η ECMM εκπλήρωσε την αποστολή της, το Συμβούλιο επισήμανε, στο σημείο 8 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αποστολή αυτή πραγματοποιήθηκε «σε ιδιαίτερα τεταμένο κλίμα από πλευράς πολιτικής, στρατιωτικής και ανθρωπίνων δικαιωμάτων» και ότι ορισμένες από τις εκθέσεις είχαν καταρτιστεί «με βάση συνομιλίες με τοπικούς φορείς και επιτόπιους μάρτυρες υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας», ενώ το περιεχόμενο των εκθέσεων κοινοποιήθηκε μόνο στα επιτελεία και τους τοπικούς φορείς της ECMM.
- 34 Κατά δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο εξέθεσε, στα σημεία 9 έως 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τους λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις δεν μπορούσαν, κατά γενικό κανόνα, να γνωστοποιηθούν στον προσφεύγοντα. Τα σημεία 9 και 11 αφορούν,

ειδικότερα, την εφαρμογή εκ μέρους του Συμβουλίου της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, ενώ το σημείο 10 αναφερόταν στην εξαίρεση σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια.

- 35 Στο σημείο 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως το Συμβούλιο τόνισε ότι η δημοσιοποίηση των εκθέσεων «θα έθετε σε κίνδυνο τις διεθνείς σχέσεις της [Ένωσης] και των κρατών μελών της με την περιοχή, οι οποίες συνεχίζουν να είναι ευαίσθητες, κατά το μέτρο που θα γνωστοποιηθούν πληροφοριακά στοιχεία από τα οποία θα προέκυπταν λεπτομερώς οι παρατηρήσεις, εκτιμήσεις και αναλύσεις που είχαν ανταλλάξει οι διάφοροι φορείς της [ECMM] σχετικά με την κατάσταση στην περιοχή από πλευράς πολιτικής, στρατιωτικής και ασφάλειας». Κατά το Συμβούλιο, η αποκάλυψη του περιεχομένου των εκθέσεων θα «προσέκρουε στον σκοπό να έχει η [Ένωση] τις κατά το δυνατόν ακριβέστερες πληροφορίες για να μπορεί να καθορίσει την πολιτική της όσον αφορά τα δυτικά Βαλκάνια». Εκτίμησε ότι «η διατήρηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των εκθέσεων [μέχρι τότε ήταν] σημαντικός παράγοντας για την ενίσχυση του διαλόγου και της συνεργασίας με τα κράτη της περιοχής».
- 36 Στα σημεία 11 και 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο απάντησε στα επιχειρήματα του προσφεύγοντος, τα οποία είχαν προβληθεί κατά τη διοικητική διαδικασία, σχετικά με το χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων ετών που είχε παρέλθει από τα γεγονότα και με το ότι η δημοσιοποίηση των εκθέσεων, οι οποίες ήταν αντικειμενικές, θα καθιστούσε δυνατή τη διαπίστωση της ιστορικής αλήθειας και θα άνοιγε για τα θύματα την οδό της ικανοποίησης των απωλειών και βλαβών που είχαν υποστεί. Συναφώς, το Συμβούλιο εκτίμησε ότι, αφενός, «δεκατέσσερα έτη μετά τη κατάρτισή [τους] οι εκθέσεις διατηρούν σε μεγάλο βαθμό τον ευαίσθητο χαρακτήρα τους καθόσον περιέχουν ευαίσθητες πληροφορίες για περιοχή στην οποία η ενίσχυση της σταθερότητας αποτελεί ακόμη σημαντικό μέλημα» και, αφετέρου, δεν μπορούσε «να λάβει υπόψη το ιδιαίτερο έννομο συμφέρον [που επικαλούνταν ο προσφεύγων] για τη λήψη των [εκθέσεων]», δεδομένου ότι είχε την υποχρέωση βάσει των εφαρμοστέων κειμένων, «να αποφασίσει για τη γνωστοποίηση στο κοινό των [εκθέσεων] erga omnes».
- 37 Δεύτερον, όπως επισημαίνει το Συμβούλιο στο υπόμνημά του απαντήσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι από το πλαίσιο διεξαγωγής των αποστολών της ECMM καθώς και από το περιεχόμενο των εκθέσεων όπως αυτό εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ο ιδιαίτερος ευαίσθητος χαρακτήρας τους. Πράγματι, στις εκθέσεις περιλαμβάνονται παρατηρήσεις, εκτιμήσεις και αναλύσεις της από πλευράς πολιτικής, στρατιωτικής και ασφάλειας καταστάσεως στην περιοχή του Κνίν τον Αύγουστο του 1995, κατά τη διάρκεια και μετά τη διεξαγωγή της επιθέσεως των κροατικών δυνάμεων, με την ονομασία «Επιχείρηση Θύελλα», η οποία έγινε με σκοπό την απόσπαση της περιοχής της Krajinά από τον έλεγχο των σερβικών δυνάμεων, οι οποίες την είχαν καταστήσει, από το 1991, τμήμα της Σερβικής Δημοκρατίας της Krajinά.
- 38 Επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως προβάλλει το Συμβούλιο, ότι προορισμός τέτοιων παρατηρήσεων και εκτιμήσεων, καθώς και των βάσει αυτών αναλύσεων ήταν να συνδράμουν το Συμβούλιο στον καθορισμό της πολιτικής της Ένωσης έναντι των διαφόρων αντιμαχόμενων πλευρών κατά τον χρόνο συντάξεως των εκθέσεων. Εξάλλου, ορθώς το Συμβούλιο εκτίμησε, λαμβάνοντας υπόψη το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου καταρτίστηκαν οι εκθέσεις και τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε αυτές, ότι κατά τον χρόνο της προσβαλλομένης αποφάσεως οι διάφορες παρατηρήσεις και εκτιμήσεις που καταγράφονται σε αυτές είχαν ακόμη ευαίσθητο χαρακτήρα, μολοντί τα γεγονότα τα οποία διαλαμβάνονται στις εκθέσεις είχαν συμβεί δεκατέσσερα χρόνια πριν.
- 39 Επί του ζητήματος αυτού, πρέπει να υπομνησθεί, όπως το πράττει το Συμβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση και το υπόμνημά του απαντήσεως, ότι η πολιτική της Ένωσης στα δυτικά Βαλκάνια έχει ως σκοπό να συμβάλει στην ειρήνη, τη σταθερότητα και στη βιώσιμη συμφιλίωση στην περιοχή, με σκοπό, μεταξύ άλλων, να ενισχύσει, ως προς την Ένωση, την ολοκλήρωση όσον αφορά τις χώρες αυτής της περιοχής της Ευρώπης, σκοπούς των οποίων την ύπαρξη και την κρισιμότητα ουδόλως αμφισβητεί ο προσφεύγων. Η γνωστοποίηση πληροφοριών ή εκτιμήσεων που

περιλαμβάνονται στις εκθέσεις θα μπορούσε, κατά τον χρόνο της προσβαλλομένης απόφασης, να θίξει την επιδίωξη των σκοπών αυτών με την αποκάλυψη στοιχείων δυνάμενων να προκαλέσουν ή να ενισχύσουν αισθήματα αντεκδικήσεως ή εντάσεις μεταξύ των διαφόρων κοινοτήτων των χωρών που έλαβαν μέρος στις συγκρούσεις στην πρώην Γιουγκοσλαβία ή μεταξύ των χωρών που προήλθαν από τη Γιουγκοσλαβία, εξασθενώντας έτσι την εμπιστοσύνη των κρατών των δυτικών Βαλκανίων σε αυτή τη διαδικασία ολοκλήρωσεως.

- 40 Επομένως, ορθώς το Συμβούλιο εκτίμησε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η γνωστοποίηση των εκθέσεων μπορούσε να θίξει τους σκοπούς που επιδιώκει η Ένωση σε αυτή την περιοχή της Ευρώπης και, κατά συνέπεια, να βλάψει τις διεθνείς σχέσεις, εφόσον θα αποκαλύπτονταν με αυτόν τον τρόπο οι παρατηρήσεις και οι εκτιμήσεις στις οποίες προέβη η ECMM όσον αφορά την κατάσταση από πλευράς πολιτικής, στρατιωτικής και ασφάλειας, κατά τη διάρκεια καθοριστικής περιόδου της συγκρούσεως μεταξύ των κρατικών δυνάμεων και των δυνάμεων της γιουγκοσλαβικής ομοσπονδίας.
- 41 Κανένα από τα προβαλλόμενα επιχειρήματα προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω το συμπέρασμα αυτό, εφόσον, εξάλλου, ο προσφεύγων δεν υποστήριξε ότι το Συμβούλιο δεν προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εκθέσεων.
- 42 Κατά πρώτο λόγο, όσον αφορά τον προβαλλόμενο ουδέτερο χαρακτήρα των εκθέσεων, επειδή η ECMM δεν ανήκε στα αντιμαχόμενα μέρη, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτό το γεγονός ουδόλως ασκεί επιρροή επί του αν η γνωστοποίηση των εκθέσεων μπορούσε ή όχι να θίξει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις.
- 43 Όπως επισήμανε το Συμβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι εκθέσεις περιλαμβάνουν παρατηρήσεις, εκτιμήσεις και αναλύσεις της από πλευράς πολιτικής, στρατιωτικής και ασφάλειας καταστάσεως στην περιοχή του Κνίν κατά τη διάρκεια του μήνα Αυγούστου του 1995. Η γνωστοποίηση των διαφόρων αυτών στοιχείων, παρά το ότι διατηρούσαν, κατά τον χρόνο της προσβαλλομένης απόφασης, ευαίσθητο χαρακτήρα (βλ. σκέψεις 37 και 38 ανωτέρω), θα μπορούσε να θίξει την επιδίωξη των σκοπών της Ένωσης, των οποίων έγινε μνεία στη σκέψη 39 ανωτέρω, και να δημιουργήσει κατάσταση η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξασθένηση της εμπιστοσύνης των κρατών των δυτικών Βαλκανίων στη διαδικασία ολοκλήρωσεως που έχει αρχίσει σε σχέση με την Ένωση. Επιπλέον, τέτοια στοιχεία θα μπορούσαν να γίνουν αντιληπτά ως αξιολογικές κρίσεις όσον αφορά τα διάφορα αντιμαχόμενα μέρη στις συγκρούσεις που έλαβαν χώρα στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Ως εκ τούτου, οι επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει η ενδεχόμενη γνωστοποίηση των εκθέσεων δεν έχουν σχέση με την ουδετερότητα της ECMM και των εν λόγω εκθέσεων.
- 44 Κατά δεύτερο λόγο, το επιχειρήμα που αντλείται από την πάροδο δεκατεσσάρων ετών μεταξύ των γεγονότων που καταγράφονται στις εκθέσεις και της προσβαλλομένης απόφασης, δεν μπορεί, αφ' εαυτού, να αποδείξει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αρνούμενο τη γνωστοποίηση του συνόλου των εν λόγω εκθέσεων. Από το γεγονός ότι αυτό το χρονικό διάστημα αντιστοιχεί περίπου στο μισό της προβλεπόμενης στο άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001 μέγιστης περιόδου τριάντα ετών για την προστασία των εγγράφων που τυγχάνουν εξαιρέσεως δεν αποδεικνύεται ότι η εξαίρεση βάσει της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις δεν έχει εφαρμοστεί νομοτύπως.
- 45 Πράγματι, το μόνο γεγονός που επικαλείται ο προσφεύγων προκειμένου να γίνει δεκτό ότι η κατάσταση έχει ομαλοποιηθεί και ότι η γνωστοποίηση των εκθέσεων στο σύνολό τους είναι δικαιολογημένη είναι η ένταξη της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ένωση, η οποία προβλέπεται να γίνει την 1η Ιουλίου 2013. Αυτό το γεγονός, όμως, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η γνωστοποίηση των εκθέσεων δεν θα μπορούσε, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης απόφασης, να θίξει το δημόσιο συμφέρον που προβάλλει εν προκειμένω το Συμβούλιο, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου των εν λόγω εκθέσεων και των συνθηκών υπό τις οποίες καταρτίστηκαν, όπως αυτές εκτίθενται στις σκέψεις 31 έως 33 ανωτέρω, εφόσον κατά τον χρόνο της προσβαλλομένης απόφασης η Ένωση δεν είχε ακόμη λάβει απόφαση όσον αφορά την ένταξη του κράτους αυτού. Τέλος, το

γεγονός αυτό δεν θέτει εν αμφιβόλω τη διαπίστωση στην οποία προβαίνει το Συμβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η διατήρηση μέχρι τότε της εμπιστευτικότητας των εκθέσεων ήταν σημαντικός παράγοντας για την ενίσχυση του διαλόγου και της συνεργασίας με τις χώρες εκείνης της περιοχής της Ευρώπης.

- 46 Εξάλλου, όπως υποστηρίζει αμυνόμενο το Συμβούλιο, το γεγονός ότι οι εκθέσεις κρίθηκαν απαραίτητες για την έρευνα που διεξήγαγε και τη δίωξη που κίνησε ο εισαγγελέας του ΔΠΔΠΓ στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά του Α. Gotovina συνηγορεί για την αποδοχή της διατηρήσεως του ευαίσθητου χαρακτήρα των εκθέσεων, παρά τον χρόνο που έχει παρέλθει από την κατάρτισή τους.
- 47 Κατά τρίτο λόγο, όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι εκθέσεις μπορούν να συμβάλουν στη διαπίστωση της ιστορικής αλήθειας και τη θεμελίωση των δικαιωμάτων των θυμάτων για ικανοποίηση, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι ο προσφεύγων επικαλείται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον βάσει του οποίου οι εκθέσεις θα έπρεπε να γνωστοποιηθούν. Επιβάλλεται, όμως, η υπόμνηση ότι από το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει, όσον αφορά τις απαριθμούμενες στη διάταξη αυτή εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως, ότι η άρνηση του θεσμικού οργάνου είναι υποχρεωτική στην περίπτωση που η γνωστοποίηση ενός εγγράφου στο κοινό ενδέχεται να θίξει τα συμφέροντα που προστατεύει η εν λόγω διάταξη, χωρίς να απαιτείται σε τέτοια περίπτωση, αντιθέτως προς ό,τι προβλέπεται, μεταξύ άλλων, στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, στάθμιση των απαιτήσεων που επιβάλλει η προστασία των συμφερόντων αυτών με τις απαιτήσεις που επιβάλλουν άλλα συμφέροντα (απόφαση *Sison* κατά Συμβουλίου, σκέψη 23 ανωτέρω, σκέψη 46). Ως εκ τούτου, το προσβαλλόμενο επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.
- 48 Όσον αφορά το έννομο συμφέρον που επικαλείται ο προσφεύγων για τη γνωστοποίηση των εκθέσεων, επειδή, όπως εκθέτει στο δικόγραφο της προσφυγής, οι εκθέσεις έχουν ενδιαφέρον «πρώτης τάξεως» στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του ως δικηγόρου «ασχολούμενου δημοσίως, όπως είναι γνωστό σε όλους, με τη δίωξη εγκληματιών πολέμου», το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 47 ανωτέρω.
- 49 Όσον αφορά το επιχείρημα που προβλήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το οποίο αφορά το δημόσιο συμφέρον για χορήγηση προσβάσεως σε χρήσιμα έγγραφα που αντισταθμίζει το δημόσιο συμφέρον επί του οποίου στηρίζεται η εξαίρεση που εφαρμόστηκε εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 1049/2001 ορίζει ότι αποκλείεται η εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο του 4 αν η γνωστοποίηση του επίμαχου εγγράφου δικαιολογείται από υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, μόνον όμως όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού (βλ. σκέψη 47 ανωτέρω).
- 50 Κατά τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων επικαλείται τη μη διαβάθμιση των εκθέσεων κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού 1049/2001 για να υποστηρίξει ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να εφαρμόσει την εξαίρεση βάσει της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να προβάλει τον ευαίσθητο χαρακτήρα των εκθέσεων προκειμένου να αρνηθεί τη γνωστοποίησή τους, ενώ δεν τις έχει ποτέ διαβαθμίσει ως ευαίσθητα έγγραφα.
- 51 Το άρθρο 9 του κανονισμού 1049/2001 καθιερώνει ειδικό καθεστώς για την πρόσβαση στα διαβαθμισμένα έγγραφα, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα πρόσωπα τα οποία επιφορτίζονται με την επεξεργασία των αιτήσεων προσβάσεως και την ανάγκη να λαμβάνεται η σύμφωνη γνώμη της αρχής που τα συνέταξε. Εξάλλου, το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι το θεσμικό όργανο που αποφασίζει να αρνηθεί την πρόσβαση σε διαβαθμισμένο έγγραφο αιτιολογεί την απόφασή του κατά τρόπον ώστε να μη θίγονται τα συμφέροντα που προστατεύονται από το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού. Όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, ουδαμώς προκύπτει από τις διατάξεις αυτές ότι η μη διαβάθμιση ενός εγγράφου απαγορεύει στο θεσμικό όργανο να αρνηθεί την πρόσβαση σε αυτό επικαλούμενο τον κίνδυνο προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά

τις διεθνείς σχέσεις, για τον λόγο ότι το έγγραφο αυτό περιέχει ευαίσθητα στοιχεία. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμώσεως εφαρμόζοντας την εξαίρεση που αφορά τις διεθνείς σχέσεις σε αίτηση προσβάσεως σε μη διαβαθμισμένα έγγραφα.

- 52 Τέλος, κατά πέμπτο λόγο, έγινε μνεία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση του ενδεχομένου χορηγήσεως μερικής προσβάσεως στα έγγραφα, διακρίνοντας μεταξύ των στοιχείων των εκθέσεων τα οποία εμπίπτουν στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις και των στοιχείων, ιδίως εκείνων που αφορούν μόνο πραγματικά περιστατικά, τα οποία θα μπορούσαν να έχουν ενδιαφέρον για τον προσφεύγοντα.
- 53 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση, όπως επισήμανε το Συμβούλιο, ότι οι συγκεκριμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε πέντε από τις οκτώ εκθέσεις για τις οποίες χορηγήθηκε μερική πρόσβαση στον προσφεύγοντα εκτίθενται υπό τον τίτλο «Press reports» (επισκόπηση Τύπου) και αφορούν, κατά το Συμβούλιο, πληροφορίες που είχαν ήδη γνωστοποιηθεί στο κοινό. Όσον αφορά τις υπόλοιπες τρεις εκθέσεις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν περιέχουν ούτε επισκόπηση του Τύπου ούτε εκθέτουν πραγματικά περιστατικά και περιορίζονται στην παροχή γενικών πληροφοριών για την παρατηρούμενη επιτοπίως κατάσταση. Ως εκ τούτου, η προκείμενη επί της οποίας στηρίζεται το επιχείρημα που εκτέθηκε στην προηγούμενη σκέψη καθιστά αδύνατη την ευδοκίμησή του, δεδομένου ότι τα πραγματικά στοιχεία που γνωστοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα ήταν πληροφορίες που είχαν ήδη δημοσιοποιηθεί κατά τον χρόνο της καταρτίσεως καθεμιάς από τις επίμαχες εκθέσεις.
- 54 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το τελευταίο αυτό επιχείρημα και, άρα, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του. Συνεπώς, παρέλκει πλέον η εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την ανυπαρξία προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, εφόσον η εξαίρεση για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις εφαρμόστηκε νομίμως από το Συμβούλιο και αρκεί για να δικαιολογήσει την απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως στο πλήρες κείμενο των εκθέσεων.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την ύπαρξη προηγούμενης γνωστοποιήσεως

- 55 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η γνωστοποίηση εκ μέρους του Συμβουλίου των εκθέσεων στο ΔΠΔΠΓ δεν έγινε βάσει της προβαλλόμενης αρχής διεθνούς συνεργασίας με διεθνές δικαστήριο, το οποίο έχει συσταθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, αφού τέτοια αρχή δεν υφίσταται, αλλά βάσει του κανονισμού 1049/2001. Πράγματι, οι εκθέσεις κοινοποιήθηκαν στον A. Gotovina, πολίτη της Ένωσης γαλλικής ιθαγένειας, μέσω των δικηγόρων του. Συνεπώς, λόγω του *erga omnes* χαρακτήρα της γνωστοποιήσεως που έχει ήδη γίνει, το Συμβούλιο μπορεί να αντιταχθεί στη γνωστοποίηση των εκθέσεων στον προσφεύγοντα μόνο προβαίνοντας σε διάκριση βάσει της εθνικής καταγωγής ή του, πραγματικού ή υποτιθέμενου, θρησκευματος του προσφεύγοντος.
- 56 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.
- 57 Πρώτον, παρά την εκτίμηση του προσφεύγοντος ότι οι εκθέσεις δεν μπορούσαν να διαβιβαστούν στον A. Gotovina με βάση αρχή διεθνούς συνεργασίας με το ΔΠΔΠΓ, επειδή τέτοια αρχή δεν υφίσταται, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, εφόσον βάλλει αποκλειστικώς κατά της νομικής βάσεως της διαβίβασεως των εκθέσεων στον A. Gotovina, κατά την εναντίον του διαδικασία ενώπιον του ΔΠΔΠΓ. Η υπό κρίση προσφυγή, όμως, δεν αφορά τη νομιμότητα της αποφάσεως του Συμβουλίου για την κοινοποίηση αυτή.
- 58 Δεύτερον, από την απάντηση του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2012 στο ερώτημα που του απηύθυνε το Γενικό Δικαστήριο προκύπτει ότι μόνο 48 από τις 205 εκθέσεις τις οποίες αφορά η αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα κοινοποιήθηκαν στην υπεράσπιση του A. Gotovina στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του ΔΠΔΠΓ της 15ης Απριλίου 2011, Gotovina κ.λπ.

- Μολονότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε καμία παρατήρηση ή σχόλιο επί του ζητήματος αυτού, ούτε εγγράφως ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την προηγούμενη γνωστοποίηση μπορεί, αν υποτεθεί βάσιμος, να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως μόνο καθόσον αφορά την άρνηση προσβάσεως σε αυτές τις 48 εκθέσεις.
- 59 Τρίτον, από τις διευκρινίσεις που παρέσχε το Συμβούλιο, τόσο με το υπόμνημά του απαντήσεως όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει, κατά πρώτο λόγο, ότι το σύνολο των αρχείων της ECMM διαβιβάστηκε στο ΔΠΔΠΓ κατά τη δεκαετία του 90 προκειμένου να καταστήσει δυνατή για τον εισαγγελέα του ΔΠΔΠΓ την κίνηση διώξεων κατά προσώπων φερόμενων ως υπευθύνων σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που είχαν διαπραχθεί στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά το 1991.
- 60 Κατά δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι, κατά την εξέλιξη της διαδικασίας για την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του ΔΠΔΠΓ, της 15ης Απριλίου 2011, Gotovina κ.λπ., ο εισαγγελέας του ΔΠΔΠΓ είχε ζητήσει, απευθυνόμενος στον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου, ύπατο εκπρόσωπο για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, να του κοινοποιηθούν τα αναγκαία για τους σκοπούς της διαδικασίας έγγραφα, μεταξύ των οποίων, ιδίως, οι 48 εκθέσεις (βλ. σκέψη 58 ανωτέρω), προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει ως αποδεικτικά στοιχεία της ενοχής των κατηγορουμένων ή ως απαλλακτικά στοιχεία και να μπορέσει να τα κοινοποιήσει στην υπεράσπιση. Πράγματι, από το άρθρο 70 Β του περί διαδικασίας και αποδείξεων κανονισμού του ΔΠΔΠΓ προκύπτει ότι οι πληροφορίες τις οποίες ο εισαγγελέας επιθυμεί να χρησιμοποιήσει προκειμένου να συλλέξει νέα αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιηθούν προς τον σκοπό αυτό αν δεν έχουν κοινοποιηθεί στον κατηγορούμενο.
- 61 Κατά τρίτο λόγο, από τις διευκρινίσεις του Συμβουλίου προκύπτει επίσης ότι η κοινοποίηση στο γραφείο του εισαγγελέα του ΔΠΔΠΓ για τους σκοπούς της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου αυτού (βλ. σκέψη 60 ανωτέρω) των συνδεόμενων με την ECMM εγγράφων έγινε υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 70 Β του περί διαδικασίας και αποδείξεων κανονισμού του ΔΠΔΠΓ, το οποίο προβλέπει ότι, «[α]ν ο [ε]ισαγγελέας έχει πληροφορίες που του κοινοποιήθηκαν εμπιστευτικώς και καθόσον οι πληροφορίες αυτές έχουν χρησιμοποιηθεί με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογή νέων αποδεικτικών στοιχείων, δεν μπορεί να γνωστοποιήσει αυτές τις αρχικές πληροφορίες παρά μόνο με τη συναίνεση του προσώπου ή της οντότητας που τις παρέσχε».
- 62 Το Συμβούλιο, όμως, υποστήριξε ότι, στο πλαίσιο των αιτημάτων που του είχε υποβάλει ο εισαγγελέας του ΔΠΔΠΓ με σκοπό να του επιτραπεί η χρήση των εκθέσεων ως αποδεικτικών στοιχείων καθώς και η κοινοποίησή τους στην υπεράσπιση, είχε εξετάσει το αντικείμενο των αιτημάτων αυτών και είχε καθορίσει τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων οι εκθέσεις μπορούσαν να κοινοποιηθούν στην υπεράσπιση του Α. Gotovina, και για τον λόγο αυτό τις είχε διαβιβάσει στον εισαγγελέα έχοντας απαλείψει αποσπάσματα από εκείνες που θα κοινοποιούνταν στην υπεράσπιση και, κατά το άρθρο 70 Β του περί διαδικασίας και αποδείξεων κανονισμού του ΔΠΔΠΓ, θα χρησιμοποιούνταν ως αποδεικτικά μέσα (βλ. σκέψη 61 ανωτέρω).
- 63 Ως εκ τούτου, παρά το επιχείρημα του προσφεύγοντος περί κοινοπήσεως των εκθέσεων στον Α. Gotovina κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1049/2001, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι δεν αμφισβήτησε το υποστατό της διαδικασίας κοινοπήσεως των πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν με μοναδικό σκοπό τη συλλογή νέων αποδεικτικών στοιχείων από τον εισαγγελέα του ΔΠΔΠΓ στο πλαίσιο υποθέσεως την οποία εκδίκαζε το δικαστήριο αυτό, όπως η διαδικασία αυτή εκτέθηκε στις σκέψεις 59 έως 62 ανωτέρω. Ακολούθως, υπό το πρίσμα των διευκρινίσεων που παρέσχε το Συμβούλιο όσον αφορά τη διαδικασία κοινοπήσεως των εκθέσεων στην υπεράσπιση του Α. Gotovina, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΔΠΔΠΓ, επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι το Συμβούλιο κοινοποίησε τις 48 εκθέσεις στον Α. Gotovina κατόπιν αιτήσεώς του προσβάσεως σε έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001. Συναφώς, παρά το ότι ο προσφεύγων επικαλέστηκε, για πρώτη φορά κατά την επ'

ακροατηρίου συζήτηση, αίτηση με ημερομηνία 30 Μαΐου 2007 με την οποία, κατ' αυτόν, ο A. Gotovina ή οι δικηγόροι του ζήτησαν από το Συμβούλιο να τους χορηγήσει πρόσβαση σε εκθέσεις, αρκεί η διαπίστωση ότι αυτό το έγγραφο, ακόμα και αν υποτεθεί ότι υπάρχει, δεν προσκομίστηκε κατά την παρούσα δίκη.

- 64 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως της προσφυγής και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της, χωρίς να απαιτείται να γίνει δεκτό το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που ζήτησε ο προσφεύγων, με την επιστολή του της 21ης Ιανουαρίου 2010.
- 65 Όσον αφορά το αίτημα αποκλεισμού από τη διαδικασία των εκπροσώπων του Συμβουλίου κατ' εφαρμογή του άρθρου 41, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσαπτόμενη συμπεριφορά στους εν λόγω εκπροσώπους, δηλαδή ότι δεν ενημέρωσαν το Γενικό Δικαστήριο για την ύπαρξη της αποφάσεως Le Procureur κατά Ante Gotovina, Ivan Čermak και Mladen Markač (σκέψη 16 ανωτέρω), δεν μπορεί να αποτελέσει, εν προκειμένω, λόγο αποκλεισμού από τη διαδικασία.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 66 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Συμβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Ο Ivan Jurašinić φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

Forwood

Dehousse

Prek

Szwarcz

Popescu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Οκτωβρίου 2012.

(υπογραφές)